

Η μαθητική παρέλαση στην Μενεμένη Θεσσαλονίκης ήταν φέτος πρωτότυπη. Δε θα συζητήσουμε εδώ περί παρελάσεων. Ωστόσο, λογικά θα περίμενε να δει κανείς εκεί, μαθητές, ανάπηρους πολέμου, φιλαρμονικές, κοινωνικές οργανώσεις, ένστολους διαφόρων ειδών.

Πιθανά υπήρξαν.

Ωστόσο φέτος η εκεί παρέλαση άνοιξε με σκουπιδιάρες, σάρωθρα. φορτωτές κλπ.

Παρέλασαν κατά σειρά οι DAF, IVECO, MAN, VOLVO και άλλες ευαγείς πολυεθνικές.

Ο δήμαρχος που έστησε το σκηνικό, χειροκροτούσε οχήματα και μηχανήματα και φυσικά τον εαυτό του.

Μόνο που μέσα από τον **βλαχοδημαρχισμό** μιας άλλης εποχής, αναδύεται η σύγχρονη πραγματικότητα ενός κόσμου που κυριαρχείται από τα "πράγματα" και την "αγορά".

Θα προτιμούσαμε να δώσουμε το λόγο στην **Παναγιώτα Γούναρη:**

«Ενώ οι άνθρωποι γίνονται πράγματα, τα πράγματα, με τη σειρά τους, μετατρέπονται σε ανθρώπους.

Ενώ οι άνθρωποι σιγά-σιγά χάνουν την ανθρωπιά τους, με την κυβέρνηση να εγκαταλείπει τις κοινωνικές και προνοιακές της λειτουργίες, οι «αγορές» γίνονται το νέο σημείο αναφοράς για το οποίο θα πρέπει να φροντίζουν και να ανησυχούν οι άνθρωποι, σα να ήταν πράγματι ζωντανές.

Οι αγορές, ενώ είναι άψυχα πράγματα, αποκτούν ψυχή και χαρακτήρα στο νεοφιλελεύθερο λόγο (σ.σ. εδώ εισπράττουν και χειροκρότημα ηρώων!).

Μπορεί κανείς να παρατηρήσει ένα ενδιαφέρον φαινόμενο στον επίσημο κυβερνητικό λόγο, αναπαραγόμενο πιστά από τα κυρίαρχα μέσα μαζικής ενημέρωσης: μια συνεχή προσπάθεια να εγγραφούν **ανθρώπινες ιδιότητες στις αγορές.**

Αυτή η προσπάθεια αντιστοιχεί στη λογική της **διαχείρισης «πραγμάτων και ανθρώπων σαν ένα»** (Fromm).

Η «αγορά» σαν ουσιαστικό, υποκείμενο ή αντικείμενο, προβάλλεται ως η κυρίαρχη εξουσία, πάνω και πέρα από όλους, η **οντότητα που πρέπει να διατηρείται χαρούμενη και ικανοποιημένη**.

Ο **ανθρωπομορφισμός της αγοράς** γίνεται εμφανής όταν οι αγορές χρησιμοποιούνται στα κυρίαρχα μέσα μαζικής ενημέρωσης με φράσεις όπως «οι αγορές έδειξαν ικανοποίηση σήμερα» ή «η αγορά αγωνίζεται» και **«χρειάζεται να πείσουμε τις αγορές»**, «είναι αναγκαίο να κατευνάσουμε τις αγορές» ή «ας περιμένουμε και θα δούμε πώς θα αντιδράσουν οι αγορές».

Ενώ αυτή η οντότητα παραμένει μυστηριώδης, αφηρημένη και αόριστη στο συλλογικό νου, τη στιγμή που τα πράγματα βγαίνουν εκτός ελέγχου δεν υπάρχει κάποια συγκεκριμένη αρχή για να αναλάβει την ευθύνη.

Οι αόρατες «αντιδράσεις» των αγορών νομιμοποιούν τις «ανθρώπινες θυσίες», καθώς όλα τα «αισθήματα των αγορών» βασίζονται στην αύξηση των αντικοινωνικών μέτρων λιτότητας που υποβιβάζουν ένα μεγάλο μέρος του παραγωγικού ελληνικού πληθυσμού στο **σκουπιδοτενεκέ** της ανεργίας.

Πέρα από τη μυθολογία σχετικά με την αυτορρύθμιση και τη φυσικότητα μιας υψηλής οικονομικής σφαίρας, **οι αληθινές αγορές σίγουρα δεν είναι άνθρωποι και είναι κατ' εξοχήν πολιτικές**.

(...) Το πιο σημαντικό είναι ότι **όσο περισσότερες ανθρώπινες ιδιότητες αποδίδονται στις αγορές, τόσο πιο αληθινά στερούνται οι άνθρωποι την ίδια τους την ανθρώπινη ουσία**.

Φαίνεται σα να είναι αναγκαίο για το σύστημα να απανθρωπίζει ανθρώπους για να «εξανθρωπίζει» την αγορά και τότε ενδέχεται να τους εξανθρωπίσει ξανά στη νέα κοινωνία της αγοράς, ως ένα νέο είδος ανθρώπων στερημένων από κάθε αίσθηση υποκειμενικότητας».

Διαβάστε ολόκληρο το κείμενο της Παναγιώτας Γούναρη εδώ: [Ο Νεοφιλελευθερισμός ως Κοινωνική Νεκροφιλία: Ο Έριχ Φρομ και η Πολιτική της Απελπισίας στην Ελλάδα](#)

Υ.Γ.: Το γεγονός ότι η παρελάνουσα αγορά προέταξε τις σκουπιδιάρες της, έχει ένα ιδιαίτερο συμβολισμό. Σε μια κοινωνία όπου όπου οι μισοί δουλεύουν σαν δούλοπάροιχοι και οι άλλοι μισοί είναι άνεργοι, όπου οι νέοι πετιούνται στα αζήτητα επειδή γεννήθηκαν, ενώ οι ηλικιωμένοι θα πρέπει να τιμωρηθούν (επειδή δεν πέθαναν νωρίς ως όφειλαν) με περισσότερα χρόνια δουλειάς και αθλιότερες συντάξεις, η **σκουπιδιάρα και το θάψιμο στη χωματερή των ανθρώπων “αποβλήτων”** που κατασκευάζει, ίσως πράγματι να είναι το καταλληλότερο **σήμα κατατεθέν**.

Εκτός και αν τους θάψουμε εμείς στα τρίςβαθα...

Π.Μ.